

III. Авторські права суб'єктів у IT-праві

Олександра Яворська

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри інтелектуальної власності,
інформаційного та корпоративного права
Львівського національного університету
імені Івана Франка
(м. Львів, Україна)
olyavorska@gmail.com

УДК 343.533.9(477):004.77

ОХОРОНА АВТОРСЬКИХ І СУМІЖНИХ ПРАВ У РАЗІ ЇХ ПОРУШЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

АНОТАЦІЯ. Згідно із Законом України “Про державну підтримку кінематографії в Україні” Розділ V “Захист авторського права і суміжних прав” Закону України “Про авторське право і суміжні права” доповнено новими статтями, у яких визначено порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет. Ці норми містять багато спірних моментів, що зумовлюють різне правозастосування. Зважаючи на невелику кількість праць, присвячених дослідженню вказаної проблематики, необхідно констатувати, що у юридичній літературі не сформовано уніфікованого підходу до позасудового порядку захисту авторських (суміжних) прав, порушених у мережі Інтернет.

Метою статті є характеристика позасудового порядку припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет, обґрунтування пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання таких відносин.

З'ясовано, що внесені до Закону України “Про авторське право і суміжні права” зміни та доповнення покликані сприяти ефективній правовій охороні авторських і (або) суміжних прав, порушення яких відбулося з використанням мережі Інтернет. Обґрунтовано, що, безумовно, позитивними моментами таких нововведень є визначення суб'єктів, до яких може бути звернено вимогу у формі заяви про усунення порушень, чітка регламентація як змісту власне заяви, так і дій та строків її розгляду.

Зроблено висновок, що розгляд заяв про усунення порушень авторських і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет, звернених до власників веб-сайтів (веб-сторінок), постачальників послуг хостингу, не може слугувати передумовою звернення за захистом безпосередньо до суду. Законодавче закріплення необхідної участі адвоката у поданні заяви власнику веб-сайту (веб-сторінки), постачальнику послуг хостингу про усунення порушень, вчинених із використанням мережі

© Олександра Яворська, 2018

Олександра Яворська

Інтернет, убачається необґрунтованим обмеженням права особи на захист. Ефективному захисту порушених прав не сприятиме зайва формалізація вимог щодо змісту, форми подання заяви та деяких процедурних моментів їх розгляду.

Ключові слова: захист; авторські права; Інтернет; власник веб-сайту; інтелектуальна власність.

Згідно із Законом України “Про державну підтримку кінематографії в Україні”¹ Розділ V “Захист авторського права і суміжних прав” Закону України “Про авторське право і суміжні права” (далі – Закон) доповнено новими статтями: 52-1 “Порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет” та 52-2 “Зобов’язання постачальника послуг хостингу щодо забезпечення захисту авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет”, які визначають особливості захисту авторських і суміжних прав, що порушені в мережі Інтернет, в позасудовому порядку². Проте й указані норми мають недоліки, оскільки містять досить багато спірних моментів, які зумовлюють різне правозастосування. З огляду на це представлене наукове дослідження вбачається актуальним.

У науковій літературі немає монографічних досліджень про особливості розгляду справ щодо захисту авторських і суміжних прав у цифровому середовищі. Зважаючи на нещодавнє прийняття відповідних законодавчих змін, лише в окремих працях здійснено науковий аналіз окресленої проблематики³. Крім того, не вироблено й позицій вищих судових інстанцій стосовно розгляду і вирішення спорів щодо авторського права чи суміжних прав, які порушені в мережі Інтернет.

Метою дослідження є характеристика позасудового порядку припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет, обґрунтування пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання таких відносин.

Відповідно до нововведень, передбачених статтями 52¹, 52² Закону у разі порушення будь-якою особою авторських і (або) суміжних прав, вчиненого з використанням мережі Інтернет, суб’єкт таких прав (заявник) має право звернутися до власника веб-сайту та (або) веб-сторінки, на якому (якій) розміщено або в інший спосіб використано відповідну електронну (цифрову) інформацію, із заявою про припинення порушення.

www.pravo.ua.com.ua

¹ Про державну підтримку кінематографії в Україні: Закон України від 23 березня 2017 р. № 1977-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1977-19> (дата звернення: 22.11.2017).

² Про авторське право та суміжні права: Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-XII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (дата звернення: 22.11.2017).

³ Анна Штефан та Костянтин Зеров, ‘Припинення порушень авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет: огляд законодавчих новел’ 2017 (3) Теорія і практика інтелектуальної власності 18; Олена Сулима, ‘Захист авторських прав в мережі Інтернет по-новому’ (Юрліга, 18 Травень 2017) <<http://jurliga.ligazakon.ua/news/2017/5/18/159941.htm>> дата звернення 23 Листопад 2017; Олександра Яворська та інші, *ІТ ПРАВО* (Олександра Яворська ред, Видавництво “Левада” 2017) 260-275.

У ч. 1 ст. 52-1 Закону зазначено, що порядок захисту авторського права і (або) суміжних прав, визначений цією статтею, застосовується до відносин, пов'язаних із використанням аудіовізуальних творів, музичних творів, комп'ютерних програм, відеограм, фонограм, передач (програм) організацій мовлення. За такого підходу можуть виникнути проблеми практичного характеру, як-от: чи підлягатимуть застосуванню норми ст. 52-1 Закону у випадку порушення авторських прав на інші об'єкти, перелік яких закріплено в ст. 8 цього ж Закону в разі їх неправомірного використання у мережі Інтернет (наприклад, фотографії, літературні твори різного жанрового спрямування, бази даних). Убачається, що неправильно визначати вичерпний перелік об'єктів, щодо яких можуть застосовуватися особливі способи та порядок захисту від порушень прав на них у мережі Інтернет. Адже практично у цифровому середовищі можуть розміщуватися будь-які об'єкти авторського і (або) суміжних прав із порушенням прав їх суб'єктів. Ураховуючи закритий перелік об'єктів, викладений у ч. 1 ст. 52-1 Закону, постає питання про можливість використання пропонованих у нормах статті механізмів стосовно захисту прав на інші (не перелічені) об'єкти. Можна допустити, що законодавець, пропонуючи аналізовані новели, не ставив за мету обмежити їх застосування саме до об'єктів, зазначених у переліку.

Встановлено, що заявник (посадова особа заявника) несе відповідальність за надання завідомо недостовірної інформації щодо наявності у нього майнових прав інтелектуальної власності, про порушення яких ідеться у заяві. Однак невідомо, який характер та обсяг такої відповідальності, а також перед ким вона настає. Адже може йтися про публічну відповідальність, зокрема у формі штрафних санкцій, які стягуються до бюджету. Можливе й відшкодування збитків власнику веб-сайту, спричинених розглядом заяви про порушення прав, звернення з якою ґрунтувалося на недостовірній інформації.

Заявник надсилає заяву про припинення порушень власнику веб-сайту з одночасним направленням її копії постачальнику послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту. Тобто заявник зобов'язаний навести відомості про постачальника послуг хостингу. Проте права заявника порушено не постачальником послуг хостингу, а через розміщення певної інформації на конкретному сайті, неправомірне використання об'єктів авторського і (або) суміжних прав на веб-сайті.

За відсутності обставин для відмови у розгляді заяви власник веб-сайту невідкладно, не пізніше 48 годин з моменту отримання заяви про припинення порушення, зобов'язаний унеможливити доступ до електронної

(цифрової) інформації, щодо якої подано заяву, та надати заявнику і постачальнику послуг хостингу інформацію про вжиті заходи відповідно до встановлених вимог.

Підстави для відмови у задоволенні заяви визначено у ч. 4 ст. 52-1 Закону. Про відмову в задоволенні заяви про припинення порушення власник веб-сайту впродовж 48 годин із моменту її отримання направляє повідомлення заявнику, а також постачальнику послуг хостингу.

Якщо власник веб-сайту, який отримав заяву про припинення порушення, не є власником веб-сторінки, на якій розміщено електронну (цифрову) інформацію і щодо унеможливлення доступу до якої заявлено, встановлено певні особливості розгляду. В цьому разі власник веб-сайту впродовж 24 годин з моменту отримання заяви про припинення порушення зобов'язаний направити її копію засобами електронної пошти (або іншою прийнятою на відповідному веб-сайті системою відправлення повідомлень) власнику веб-сторінки.

Заяву необхідно направляти за контактними даними, які власник веб-сторінки повідомив власнику веб-сайту. Власник веб-сайту одночасно з направленням заяви про припинення порушення власнику веб-сторінки надсилає заявнику повідомлення, в якому інформує, що він не є власником веб-сторінки, зазначає час відправлення копії заяви власнику веб-сторінки та надає гіперпосилання на умови публічного правочину, в якому визначено правила користування веб-сайтом третіми особами.

Власник веб-сторінки, розглянувши отриману від власника веб-сайту заяву про припинення порушення, зобов'язаний надати відповідь власнику веб-сайту протягом 48 годин з моменту отримання заяви із зазначенням гіперпосилання на веб-сторінку, на якій розміщено відповідну електронну (цифрову) інформацію. При цьому власник веб-сторінки здійснює права та виконує обов'язки, встановлені для власника веб-сайту.

Власник веб-сайту впродовж 24 годин із моменту отримання від власника веб-сторінки відповіді на заяву про припинення порушення надсилає її заявнику та постачальнику послуг хостингу.

Якщо впродовж 48 годин із моменту направлення власнику веб-сторінки заяви про припинення порушення власник веб-сторінки не надав власнику веб-сайту відповіді відповідно до встановлених вимог, власник веб-сайту самостійно унеможливорює доступ до зазначеної у заяві про припинення порушення електронної (цифрової) інформації.

Про вжиті заходи власник веб-сайту повідомляє заявника та постачальника послуг хостингу впродовж 72 годин із моменту отримання власником веб-сайту заяви про припинення порушення та надає відомості про себе згідно із встановленими вимогами.

Якщо протягом 48 годин із моменту направлення власнику веб-сторінки заяви про припинення порушення власник веб-сторінки надав повідомлення про відмову з підстав і за формою відповідно до встановлених вимог, копія такого повідомлення надсилається власником веб-сайту заявнику упродовж 72 годин із моменту отримання власником веб-сайту заяви про припинення порушення.

Згідно із нормами ч. 7 ст. 52-1 Закону заявник має право звернутися із заявою про припинення порушення безпосередньо до постачальника послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту, за двох умов:

1) власник веб-сайту у встановлені строки не вчинив чи вчинив не в повному обсязі необхідні дії або якщо власник веб-сайту, який не є власником веб-сторінки, не вчинив відповідних дій чи вчинив їх не в повному обсязі;

2) на веб-сайті та в публічних базах даних записів про доменні імена (WHOIS) не міститься відомостей про власника веб-сайту в обсязі, що дає змогу звернутися до нього із заявою про припинення порушення.

У разі звернення заявника до постачальника послуг хостингу в будь-яких інших випадках його заява залишається без розгляду відповідно до п. в) ч. 8 ст. 52-1 Закону.

Якщо заявник звертався до власника веб-сайту, але той не вчинив відповідних дій, у заяві постачальнику послуг хостингу має бути зазначено час направлення власнику веб-сайту та постачальнику послуг хостингу заяви про припинення порушення, час, коли власник веб-сайту мав вчинити визначені дії, а також пояснення, яким чином заявник визначав контактні дані власника веб-сайту.

Якщо строки розгляду заяви, що подається власнику веб-сайту, чітко визначено у законі, то чому заявник у заяві, адресованій постачальнику послуг хостингу, повинен їх вказувати. Для чого потрібні пояснення про те, як заявник визначив контактні дані власника веб-сайту? Якщо заявник дотримуватиметься усіх формальних вимог щодо змісту та форми подання заяви про усунення порушень (а їх потрібно дотримуватися, оскільки це імперативні приписи), то він буде більше стурбований саме цими вимогами, а не реальними шансами на захист порушених прав.

Як і при поданні заяви власнику веб-сайту, заява постачальнику послуг хостингу подається винятково за представництвом (посередництвом) адвоката. Така імперативна вимога законодавця убачається необґрунтованою. З одного боку, наведений законодавчий підхід забезпечить кваліфіковані (грамотні) звернення до власників веб-сайтів про усунення порушень, а з другого – це обмеження прав заявників на звернення

за захистом порушеного права. Адже заявник звертається не до суду, де фахова допомога адвоката вкрай необхідна, а тільки до власника веб-сайту.

За відсутності підстав для залишення заяви без розгляду постачальник послуг хостингу зобов'язаний невідкладно, не пізніше 24 годин із моменту її отримання, надіслати власнику веб-сайту копію заяви. Згідно із Законом постачальнику послуг хостингу необхідно пояснити власнику веб-сайту його права й обов'язки, пов'язані з цією заявою, а також правові наслідки невчинення ним необхідних дій. Якщо права й обов'язки власника веб-сайту, а також перелік необхідних дій, що мають бути ним вчинені щодо усунення порушення, чітко прописані у законі, виникає питання щодо того, з якою метою постачальник послуг хостингу повинен їх пояснювати власнику веб-сайту.

Імперативно встановлено, що власник веб-сайту впродовж 24 годин із моменту отримання від постачальника послуг хостингу копії заяви вчиняє необхідні дії, спрямовані на усунення порушення, і повідомляє про це постачальника послуг хостингу шляхом направлення повідомлення про вжиті заходи або повідомлення про відмову.

Якщо протягом 24 годин із моменту направлення власнику веб-сайту копії заяви про припинення порушення він не вчинив необхідних дій, постачальник послуг хостингу самостійно унеможлиблює доступ до електронної (цифрової) інформації, зазначеної у заяві про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту. Про вжиті заходи постачальник послуг хостингу повідомляє заявника та власника веб-сайту впродовж 48 годин із моменту отримання ним заяви про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту.

Однак, якщо заявник уже звертався до власника веб-сайту про усунення порушення та не отримав адекватного захисту, то чому при зверненні безпосередньо до постачальника послуг хостингу останній знову направляє заяву до власника веб-сайту. Адже власник веб-сайту уже розглядав заяву. Заявник звертається до постачальника послуг хостингу тому, що власник веб-сайту у встановлені строки не вчинив або вчинив не в повному обсязі необхідні дії (п. а) ч. 7 ст. 52-1 Закону). Тому в разі звернення безпосередньо до постачальника послуг хостингу у випадку, встановленому у п. а) ч. 7 ст. 52-1 Закону, постачальник послуг хостингу мав би самостійно, без спрямування заяви до власника веб-сайту, вжити необхідні дії для захисту прав заявника.

Заявник може звернутися безпосередньо до постачальника послуг хостингу через відсутність відомостей про власника веб-сайту в обсязі, достатньому для звернення до нього із заявою (п. б) ч. 7 ст. 52-1 Закону). І в цьому випадку логічно, що постачальник послуг хостингу скерує

заяву до власника веб-сайту, даючи йому можливість самому усунути допущені порушення.

Власник веб-сайту, який отримав інформацію від постачальника послуг хостингу про усунення заявлених порушень, має право звернутися до нього з повідомленням про відмову, вимагаючи відновлення доступу до електронної (цифрової) інформації. Якщо таке повідомлення відповідає встановленим вимогам, постачальник послуг хостингу повинен невідкладно, не пізніше як через 48 годин після його отримання, надіслати заявнику копію повідомлення. У разі невідповідності його встановленим вимогам постачальник послуг хостингу інформує про це власника веб-сайту.

Якщо заявник не надасть постачальнику послуг хостингу підтвердження щодо відкриття судового провадження про захист його прав, постачальник відновлює доступ до електронної (цифрової) інформації на десятій робочий день із дня надсилання заявнику копії повідомлення.

Таким чином, заявник повинен встигнути подати позовну заяву до суду, судове провадження за таким позовом має бути відкритим. Усі ці дії необхідно вчинити упродовж 10 робочих днів із дня надсилання заявнику копії повідомлення (а не з дня отримання ним цієї інформації!). Категоричність таких законодавчих вимог не є обґрунтованою.

Важливими убачаються положення ч. 11 ст. 52-1 Закону, згідно з якими власники веб-сайтів і постачальники послуг хостингу, крім фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, зобов'язані розміщувати у вільному доступі на власних веб-сайтах та (або) в публічних базах даних записів про доменні імена достовірну інформацію про себе визначеного обсягу. Аналогічно й фізичні особи, які не є суб'єктами господарювання, розміщують у вільному доступі на власних веб-сайтах відповідну інформацію про себе.

Власне фіксація на законодавчому рівні вимог щодо інформування про власників веб-сайтів – крок позитивний. Однак у законі не встановлено жодного правового наслідку в разі недотримання таких вимог.

В усіх повідомленнях, які необхідно направляти заявнику за наслідками розгляду його заяви, має міститися крім інформації по суті розгляду достовірною та повною інформацією про зазначеного в заяві власника веб-сайту чи інформацією про постачальника послуг хостингу (ч. 12 ст. 52-1 Закону).

На підставі вказаної вище статті допускається унеможливлення доступу винятково до електронної (цифрової) інформації, зазначеної в заяві про припинення порушення. Якщо доступ до такої інформації не можна унеможливити з технічних причин, власник веб-сайту або постачальник послуг хостингу може унеможливити доступ до веб-сторінки, на якій міститься відповідна електронна (цифрова) інформація.

Згідно з ч. 14 ст. 52-1 Закону заяву про припинення порушення треба викласти письмово у формі паперовій та (або) електронній. Заяву в електронній формі необхідно оформити відповідно до встановлених вимог у сфері електронного документообігу з обов'язковим використанням технічних засобів засвідчення електронного цифрового підпису адвоката, який надає правову допомогу заявнику. Враховуючи складнощі в отриманні електронного цифрового підпису, а також обставину, що не усі адвокати мають такі підписи, зазначена вимога утруднить доступ до ефективного захисту в разі порушень прав у мережі Інтернет.

Одночасно з направленням заяви в електронній формі заявник направляє за тією ж адресою її копію у звичайній електронній формі без використання електронного цифрового підпису. Якщо за змістом такі заяви різняться, заява вважається такою, що не подавалася. Заяву в паперовій формі потрібно оформити з обов'язковим власноручним підписом адвоката й надіслати рекомендованим листом із повідомленням про вручення.

Власник веб-сайту, веб-сторінки не несе відповідальності за порушення авторського і (або) суміжних прав, вчинені з використанням мережі Інтернет, якщо він вчасно учинив усі необхідні дії, спрямовані на усунення заявлених порушень.

Якщо ж власник веб-сайту (власник веб-сторінки, який не є власником веб-сайту) впродовж трьох місяців, незважаючи на отримані та задоволені ним заяви про припинення порушень, допустив не менше двох випадків використання на одній чи декількох веб-сторінках, власником яких він є, одного й того самого об'єкта авторського і (або) суміжних прав на одному й тому самому веб-сайті, він нестиме відповідальність у встановленому порядку.

Законодавчо визначено обов'язки постачальників послуг хостингу щодо забезпечення захисту авторського і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет. Так, відповідно до ч. 1 ст. 52-2 Закону постачальники послуг хостингу зобов'язані передбачати у договорах про надання таких послуг умови і правила, що забороняли б замовникам послуг вчиняти дії з розміщення електронної (цифрової) інформації із порушенням авторського і (або) суміжних прав третіх осіб, а також зобов'язували б замовників послуг вказувати достовірну та коректну інформацію про себе, зокрема й свої контактні дані, а у випадку їх зміни – невідкладно інформувати про це у встановленому порядку.

Постачальник послуг хостингу не несе перед їх замовником відповідальності за наслідки вжиття відповідних заходів на усунення заявлених порушень авторських і (або) суміжних прав. Також він не несе відповідальності за порушення авторського і (або) суміжних прав у разі

вжиття встановлених заходів на усунення порушень згідно зі ст. 52-1 Закону.

Фактично з аналізу законодавчих новел випливає, що йдеться суто про припинення порушень авторського і (або) суміжних прав, якщо такі порушення вчинено з використанням мережі Інтернет. Що ж до способів захисту прав суб'єктів у разі їх порушення, то доцільно брати до уваги зміст ст. 52 Закону.

Висновки. Внесені до Закону зміни та доповнення мають сприяти ефективній правовій охороні авторських і (або) суміжних прав, порушення яких відбулося з використанням мережі Інтернет. Безумовно, позитивними моментами таких нововведень є визначення суб'єктів, до яких може бути звернено вимогу у формі заяви про усунення порушень, чітка регламентація як змісту власне заяви, так і дій та строків її розгляду. Розгляд заяв про усунення порушень авторських і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет, звернених до власників веб-сайтів (веб-сторінок), постачальників послуг хостингу, не може слугувати передумовою звернення за захистом безпосередньо до суду. Законодавче закріплення необхідної участі адвоката у поданні заяви власнику веб-сайту (веб-сторінки), постачальнику послуг хостингу про усунення порушень, вчинених із використанням мережі Інтернет, убачається необґрунтованим обмеженням права особи на захист. Ефективному захисту порушених прав не сприятиме зайва формалізація вимог щодо змісту, форми подання заяви та деяких процедурних моментів їх розгляду.

REFERENCES

List of legal documents

Legislation

1. Pro avtorske pravo ta sumizhni prava [On Copyright and Related Rights]: Zakon Ukrainy [Law of Ukraine] vid 23 hrudnia 1993 r. № 3792-XII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (accessed: 22.11.2017) (in Ukrainian).
2. Pro derzhavnu pidtrymku kinematohrafii v Ukraini [On the State Support of Cinematography in Ukraine]: Zakon Ukrainy [Law of Ukraine] vid 23 bereznia 2017 r. № 1977-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1977-19> (accessed: 22.11.2017) (in Ukrainian).

Bibliography

Edited books

3. Yavorska O ta inshi, *IT PRAVO [IT LAW]* (Oleksandra Yavorska red, Vydavnytstvo "Levada" 2017) (in Ukrainian).

Articles

4. Shtefan A ta Zerov K, 'Prypynennia porushen avtorskoho prava i sumizhnykh prav u merezhi Internet: ohliad zakonodavchykh novel' ['Elimination of Infringements of Copyright and Related Rights in the Internet: a Review of Novel Legislation'] 2017 (3) *Teoriia i praktyka intelektualnoi vlasnosti* 18 (in Ukrainian).

Websites

5. Sulyma O, 'Zakhyst avtorskykh prav v merezhi Internet po-novomu' ['Copyright Protection on the Internet Anew'] (*Yurliha*, 18 Traven 2017) <<http://jurliga.ligazakon.ua/news/2017/5/18/159941.htm>> accessed 23 November 2017 (in Ukrainian).

Olexandra Yavorska

PROTECTION OF COPYRIGHT AND RELATED RIGHTS
INFRINGED THROUGH THE INTERNET

ABSTRACT. According to the Law of Ukraine "On the State Support of Cinematography in Ukraine", Section V "Protection of Copyright and Related Rights", the Law of Ukraine "On Copyright and Related Rights" has been supplemented with new articles defining the procedure for discontinuing the infringements of copyright and (or) related rights through the Internet. However, these provisions contain many controversial issues resulting in differences in the administration of law. Given a small number of works focused on the study of this issue, it should be noted that in the legal literature so far no unified approach has been formed with regard to the out-of-court procedure for the protection of copyright (related rights) infringed through the Internet.

The purpose of the article is to describe the out-of-court procedure for the protection of copyright (related rights) infringed through the Internet and to provide justification of the proposals on the improvement of legal regulation of such relations.

The author shows that the changes and amendments made to the Law of Ukraine "On Copyright and Related Rights" are intended to encourage efficient legal protection of copyright and (or) related rights which are infringed through the Internet. It is proved that the undoubtedly positive aspects of such novelties is the identification of subjects which may be required, on the basis of a respective request, to eliminate an infringement, as well as clear rules as to the content of such a request proper and to the actions to be taken and the timing of its consideration.

The author comes to the conclusion that consideration of requests for elimination of copyright and (or) related rights infringements through the Internet addressed to owners of websites (webpages) and hosting service providers may not serve as a prerequisite for seeking legal protection directly in a court of law. The author believes that there is an unreasonable restriction of a person's right to protection in the legislative provision requiring mandatory involvement of a lawyer in the process of filing a request to a website (webpage) owner or a hosting service provider for elimination of infringements committed through the Internet. Efficient protection of infringed rights will not be facilitated by excessive formalization of requirements to the content and form of the request and its submission, as well as to some of the procedural aspects of their consideration.

KEYWORDS: protection; copyright; the Internet; website owner; intellectual property.